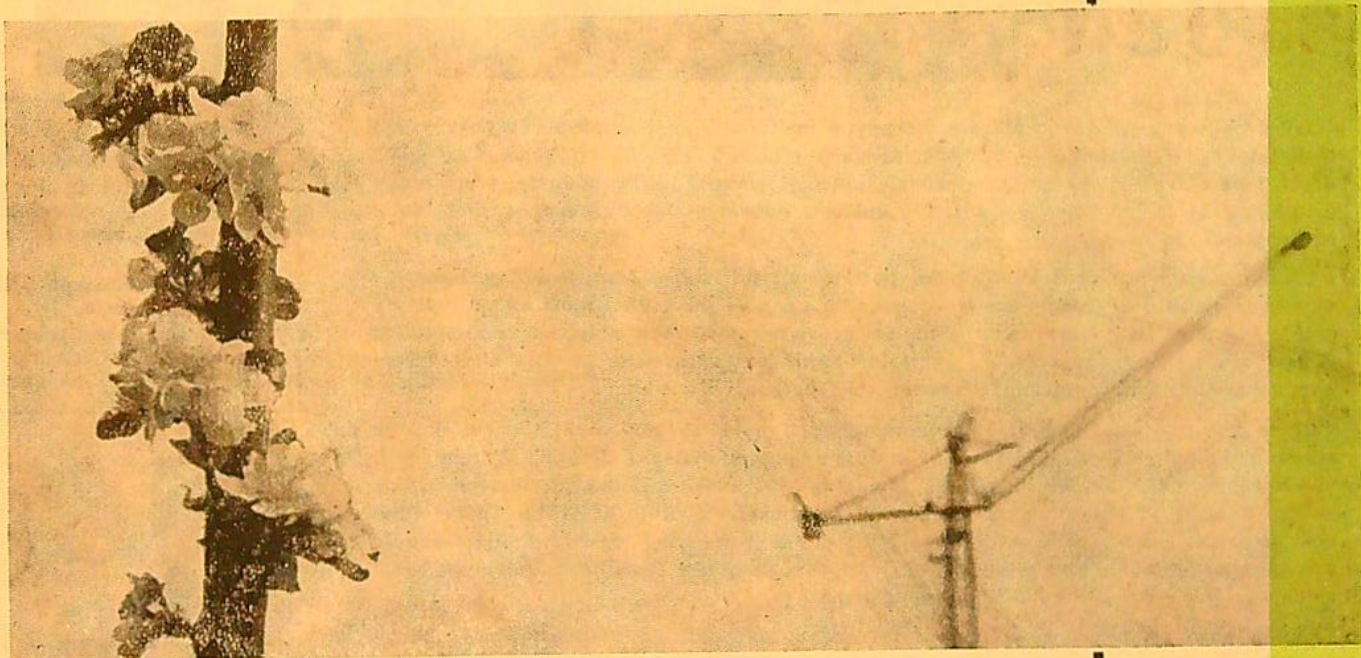

11. SRPNA

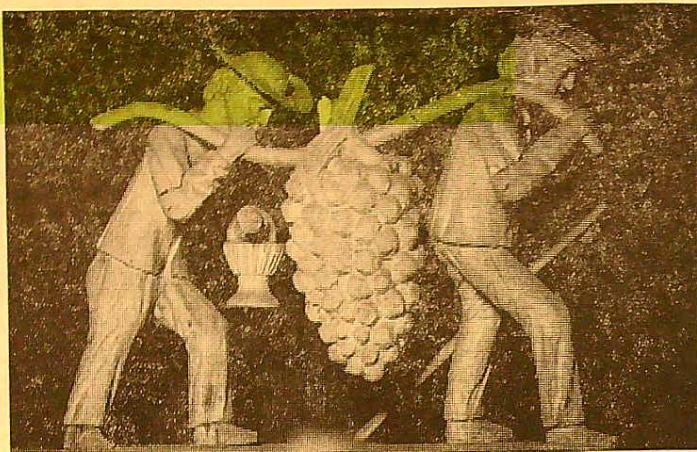

INKLEMO, INKLEMA, INKLEMU

se skloňuje ve všech pádech po několik let v řadě recensí, kritik, novinářských článků. Mladý soubor pod režijním autor-
ským vedením Václava Bárty vytvořil řadu pořadů s půvab-
nými a pěknými texty, které se staly majetkem široké obce
malých satirických scén, studentských divadélek. Mládež v nich
nachází humor i vtip, ale také závažné myšlenky. Obojí spo-
jeno dohromady vytvoří pořad, který má u diváků úspěch, jeho
písničky jsou prosté, ale na druhou stranu přitažlivé. Za těch
několik let se soubor trochu změnil. Dříve kluci ve svetrech
a texaskách, tehdy ještě učni, dnes zaměnili své oblečení za
vojenský stejnokroj. INKLEMO poznává tak ze dvou stran
podmínky pro práci souboru, a to jak soubor civilní a teď
vojenský. Jejich mladost, vtip jim však zůstává a těmi lety
společné práce se stávají skutečným kolektivem, který se od
sebe neodděluje ani když přicházejí nové životní povinnosti
a taky starosti. I pro tuhle vlastnost je INKLEMO zajímavé
a představení, které nás čeká, přinese opět úsměv i pohodu
do letošního festivalu.

JIRÁSKŮV
H R O N O V

ČTENÍ PRO VOLNÝ DEN

Lidové výtvořiny již dávno získaly své pevné místo v dějinách umění. Výrobky všech těch lidových řemeslníků — řezbářů, dřevařů, truhlářů, tkalců, krajkářů, malířů na dřevě i na skle, v nichž se tak dokonale slučuje prvotná užitá hodnota s hodnotou estetickou, tvoří hmotnou a výtvarnou kulturu lidového života, které se dnes tolik obdivujeme.

Jednou z profesí řezbářského umění je betlémská. Řezbáři-betlémaři poznávají svou práci celý region severovýchodních Čech — od Podkrkonoší až po betlémy proslavené Políčsko. Není proto divu, že právě uprostřed této oblasti byla v minulém století vytvořena tak výtvarně i řemeslně zajímavá práce, jako je (pro širší veřejnost teprve nedávno objevený) třebechovický betlém.

Je to výtvar, poznamenaný lidskou moudrostí, celé to putování k jezulátku je aktem putování lidí, národní pouť k matce a jejímu malému děťátku. Vztahy těch všech řemeslníků, dělníků, žen, dětí, hudebníků má lidská měřítka, poznamenaná hlubokým lidským vztahem bez skeptického a mystického postoje k životu. Tvůrci Probošt a řezbář Kapucín pracují s velkým citem pro tvar, dekorativní působnost a s obrovskou technickou přesností. Jednotlivé skupinky tvoří naivně monumentální celek bez jakékoliv názorové a výtvarné banality.

Tato lidová práce bude jedním z vystavených exponátů na Světové výstavě v Montrealu a má jistě všechny šance na získání mezinárodní pozornosti.

- až -

Skupina hudebníků a vinnářů z betlému v Třebechovicích, kde se můžete cestou z Hronova zastavit

S.O.U.T.Ě.Ž KTERÁ BYLA

DISKUSE

Obě včerejší diskuse obsáhly obecnější stanoviska, která se dotýkají všech souborů, ne jen těch, které v letošní přehlídce vystoupily.

Divadlo pro děti je jedním z klíčů estetické výchovy dětí. Pro dětské publikum chová divadelní práce amatérů ještě značné rezervy. Spojení dobrého slovesného projevu v nedílné jednotě s výtvarným obrazem tvoří základ tohoto působení na děti v divadle. Macourkův text je příkladem předpokladu pro toto spojení. Věkový stupeň dětí však vyžaduje určitou regulaci. V případě přerovského souboru to je snaha o vyjádření příběhu v první řadě.

Problém sdělení veršů v divadle

poezie je závislý opět na řadě faktorů. Prvním z nich je výběr básně, ne pouze z hlediska myšlenkového, ale také z hlediska možnosti básnického obrazu sdělit. Silné působení veršů v litvínovském pořadu na diváka má však další příčiny: správné vytváření kontrastů, navázání kontaktu s divákem a stylovou čistotu. V pořadu poezie však neexistují jednotlivé básně osamoceny, vzniká vazba mezi nimi, která má významový charakter. Konfrontace názorů, která byla hlavním znakem úterního představení, je bez násilných deformací. Navázání komunikace mezi jevištěm a hledištěm je vždy jedním z konečných cílů inscenátora poezie a všechny výrazové prostředky slouží také vytvoření komunikačního spojení.

NA OZDOBNÉM BLANKETU

Pořadatelé dostali několik pozdravů, které platí všem návštěvníkům Jiráskova Hronova.

Dr. Klementina Rektorisová píše: „Vážení soudruzi, díky za opětovné pozvání na Jiráskův Hronov. Prožili jsme na vysokých školách neklidný rok a potřebuji si odpočinout. Příští týden přehám před naším nemilostným létem k Černému moři. Budu vzpomínat, pozdravuji všechny vytrvalé návštěvníky Jiráskových Hronovů.“

A další blanket přišel od krnovských pořadatelů divadelního máje, Lidového divadla Julia Fučíka a všech obyvatel města.

„Hronovu přejeme, aby se u celé „ochotnické rodiny“ stával Mekkou stále oblíbenější, ale především mu přejeme nový a větší hotel. Přehlídce hodně úspěchů, štábu pevné nervy a týden náhradního volna po festivalu na vyspání. A na konec vás zveme: přijďte v květnu 1967 na IX. divadelní máj v Krnově.“

V kulturním kalendáři Hronova vycházela od března do června řada soutěžních i anketních otázek k 36. Jiráskovu Hronovu. Každý měsíc byl vylosován jeden účastník, který za správnou odpověď dostal vstupenku na 36. Jiráskův Hronov. Kdo zodpověděl všech 5 otázek měl možnost dostat poukaz na zájezd do Luhačovic nebo poukaz do Maďarska. Nakonec zvítězili Jaroslav Koše a František Krtička, oba z Hronova. Soutěž dala možnost hronovským občanům vyjádřit se k Jiráskovým Hronovům. Přišla celá řada zajímavých odpovědí. Otázky vypadaly asi takto:

1. Kolikrát se od roku 1945 zúčastnil hronovský soubor Jiráskova Hronova a s jakou hrou?
2. Proč myslíte, že v posledních letech nebyla na Jiráskových Hronovech uvedena Jiráskova hra a v kterém roce se naposledy Jirásek hrál a která hra?
3. Proč myslíte, že v posledních letech ochabí zájem hronovské veřejnosti o přehlídku a v čem se ten nezájem projevuje?
4. Vysvětlíte, proč se každoroční ochotnický festival jmenuje Jiráskův Hronov a nikoli Jiráskovy oslavy.
5. Která divadelní hra, uvedená na Jiráskových Hronovech v rozpětí od roku 1945—1965, vás nejvíce upoutala a proč?

Na otázky „historické“ byly odpovědi velmi stručné. K první otázce lze říci, že celkem 9X se zúčastnili hronovští ochotníci soutěžní přehlídce naposledy v roce 1962. K druhé otázce je správnou odpovědí rok 1962, kdy byla uvedena Filosofská historie. Ostatní odpovědi představují pestrý paletu názorů na problematiku Hronova, které jsou zrcadlem, z něhož mohli pořadatelé

letošního festivalu čerpat. Jako příklad za všechny uvádíme dopis LIBUŠE MALÉ z Hronova:

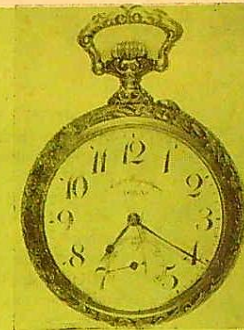
„Poklesl-li zájem vaší veřejnosti o JH pak myslím, že to má mnoho příčin, možná více než jich uvedu.“

Především Jiráskovy Hronovy v minulosti byly pro nás přitažlivější. Byly okázalejší, psalo se o nich v tisku, přikládal se jim mnohem větší význam než je tomu dnes. Zúčastňovaly se ho ve větší míře významné osobnosti, Dr. Zdeněk Nejedlý, prof. A. M. Broušíl, zahájení nebo ukončení prováděly zpravidla ministři. Amatérskému divadlu se přikládal mnohem větší význam společenský, než je tomu dnes. To se pochopitelně odráží i v zájmu veřejnosti. Také místní hronovský soubor často vystupoval na JH, což vyvolávalo zájem těch místních lidí, kteří mu fandili.

Uvádím, že dříve byl také přitažlivější repertoár, který více vyhovoval vkusu místních lidí. V posledních letech často odchází návštěvníci z divadla neuspokojeni, především hrám nerozumějí anebo nejsou spokojeni s jejich úrovní. Mnoho lidí se nemůže vyrovnat s tím, že se na Hronově nehraje Jirásek. Sama si myslím, že to není nezbytné, vždyť na Šrámkově Písku také není vždy uváděna Šrámkova hra, ale určité to má vliv na nezájem mnoha lidí v Hronově.

Domnívám se, že otázka zájmu či nezájmu závisí na tom, jaké hry se na Hronově hrají.“

Anketa dokazuje, že pořadatelé se svými diváky v místě plně počítají a jejich názor spoluvytváří i organizační charakter Jiráskova Hronova.

(Z dopisů redakci)

Včera v 19.20 jsme otevřeli, stejně jako každý den, červenou schránku u informační služby, abychom si prohlédli dopisy redakci, štábu 36. JH i dalším organizátorům. Námětů přichází dost, některé mají obecnější platnost, jiné se vztahují k jednotlivostem. Nemůžeme všechny opublikovat v plném znění, protože se ně- které dotýkají problémů pro úzký okruh čtenářů, některé říkají to, co bylo v diskusích, v plénu již řečeno. Z některých zajímavých dopisů vyjímáme.

JAROSLAV GÜBL, člen souboru Květen z Horních Hospodařovic, píše srdečný dopis, kde chválí práci organizátorů i jednotlivá čísla našeho Zpravodaje. „Jsem zde na Hronově poprvé, ale přesto jsem nadšen, protože zde panuje obrovská pracovní a tvůrčí atmosféra, kterou jsem nečekal. Každý z nás je do festivalového tempa zatažen a je-li opravdový ochotník, pak mu tento rytmus musí plně vyhovovat. Jediné z takového prostředí může přivést domů, do svého souboru nové a cenné poznatky a zkušenosti, které podpoří ochotnickou práci.“

BOHUMIL MATULA naproti tomu vyslovuje nespokojenost s malou srdečností v diskusích a hodnoceních i ve Zpravodaji. Řada dopisů přišla k Jiráskově Lucerně v provedení souboru z Hradce Králové.

MIROSLAV NETÍK nesouhlasí s její koncepcí a přirovnává ji k televizní úpravě Vrchlického hry Noc na Karlštejně. Společně těmto dopisům je to, že nesouhlasí s koncepcí a dramaturgickými úpravami.

LADISLAV RUDOLF píše o problému klidu při představení apod. Všechny ty dopisy dokazují zájem o hronovské dny a jejich náměty budou sloužit k přípravě toho dalšího Hronova, 37.

JEDNOU VĚTOU

HRONOVSKÝ PATRONÁT ZK MAJ nad dnešním dnem znamená, že máme možnost poznat některé ze souborů, zejména hudebních, které tady po celý rok pracují. Sám ZK MAJ je pořadatelem řady zajímavých akcí: Hronovské dětské jaro, celopodnikové soutěže STMP Tepna jsou známé svou dobrou úrovní a organizací. Letos byl Hronov dějištěm okresní výtvarné výstavy STMP. Návštěvníky ze Slovenska bude zajímat, že klub má již pětiletou družbu se závodním klubem Zornica Bánovce nad Bebravou.

DISKUSE SE SOUBOREM ZK Makyta Púchov byla již dnes dopoledne v malém sále Jiráskova divadla. To proto, že je volný den a porota 36. JH bude mít tak alespoň volné odpoledne.

DALŠÍ DISKUSE, vlastně pokračování úterního setkání, se bude konat na přání všech návštěvníků v pátek 12. srpna v 15 hodin v ZK MAJ Slávie

JIRÁSKOVO DIVADLO

17.00

20.30 **O ZLÝCH MAZÁČÍCH A HODNÝCH KUCHARÍCH**
Vojenský kabaretní soubor Inklemo

23.00 Beseda patronů se souborem —
malý sál a Klub mladých

14.00 Hraje vám kytarová skupina ZK ROH MAJ Hronov
The Beavers, řídí J. Filip a big-beat Tha Shouters,
řídí M. Suk

PÓDIUM V PARKU

velké pódium

15.30 Pestrá paleta tanečních písní — účinkují 4 taneční orchestry ZK ROH MAJ
Na ukončení monstr-koncert tanečních orchestrů

malé pódium

19.00 Večer písní, účinkuje pěvecký soubor ZK ROH MAJ Dalibor, řídí sbormistr M. Fröhlich
Hronovské filmové okénko

21.30 Táborák s programem: Malé, ale naše
Spoluúčinkuje Staropadolská dechovka ZK ROH MAJ, ved. F. Lédr a kytarová skupina ZK ROH MAJ
Pořad připravil ČSM Tepna

ZPRAVODAJ 36. JH. VYDÁVÁ ŠTÁB 36. JH. REDAKCE:
PETR PRŮŠA, ALICE ŽIDLICKÁ, LADISLAV RYBIŠAR.
FOTOGRAFIE: JAROSLAV KOHOUT. TISK: MTZ 413,
PROVOZ HRONOV. N-05*6502

KOČKA, vlastně kočovný kabaret se objevil v Hronově mimo program. Již včera časně ráno jsme uviděli jejich maringotku, která urazila dlouhou cestu z Karlových Varů až sem. A mnozí nelitovali ani pozdní noční hodiny, aby se vydali do sokolovny, zhlédnout jejich pořad Vyšínutí.

OD PONDĚLÍ DO STŘEDY se počet návštěvníků diskusních klubů zase zvětšil. Svědčilo o tom horečné přinášení židlí do učeben, kde místa za stolem ani nestačila. Včera se sešlo 240 diskutujících. Zajímavé je porovnání početního zastoupení jednotlivých krajů: (podle pondělního stavu):

Severočeský kraj	18 účastníků
Východočeský	50 účastníků
Jihomoravský	33 účastníků
Západočeský	21 účastníků
Severomoravský	21 účastníků
Středočeský	17 účastníků
Západoslovenský	6 účastníků
Středoslovenský	6 účastníků
Východoslovenský	3 účastníci
Jihočeský	pouze 1

Z CHRUDIMI — města loutkářů, ale také zajímavého hudebního života, jsme se setkali s dechovým orchestrem JKP. Jednotný klub pracujících v Chrudimi, který měl včera patronát, je hlavním iniciátorem hudebního života i oněch pověstných chrudimských hudebních pátků, v nichž vystupují přední naši umělci. Filmové záběry z těchto pátků jsme také mohli vidět včera večer na malém pódiu.

